

UWC MAASTRICHT

brengt alle CULTUREN SAMEN in UNIEK onderwijs

Het *UnitedWorld College (UWC)* met achttien vestigingen in de hele wereld, waarvan een in MAASTRICHT, is een onderwijsinstelling met een *idealistische filosofie*, namelijk onderwijs inzetten voor een vreedzame en duurzame TOEKOMST. Maar er zit ook een koninklijk tintje aan. *Koning Willem-Alexander* opende niet alleen het gebouw in Maastricht, maar studeerde zelf aan het UWC in Wales. Zijn dochter Alexia doet dat nu ook.

tekst *Jo Cortenraedt* fotografie *Olga van Borren*

Het is een levendige atmosfeer bij het UnitedWorld College in Maastricht, een onderwijsinstelling voor lager en middelbaar onderwijs. Leerlingen uit vele landen en uit verschillende culturen studeren en wonen hier samen op deze campus. We spreken met drie van hen, elk met een heel andere achtergrond. Aslambek Alibekov (18 jaar) komt uit Tadjikistan. „Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in het ontdekken van de wereld en ik heb mijn uiterste best gedaan om dat via onderwijs te realiseren. Ik ontdekte dat het UWC zich heel erg onderscheidt van de normale onderwijsinstellingen. Ik vind vooral de missie voor een mooiere toekomst heel duidelijk, die spreekt me aan.”

Het multiculturele karakter van het UWC ervaart Aslambek als een verrijking. „In het begin moet je even wennen aan zoveel verschillende soorten mensen, met allemaal een andere achtergrond. Maar al snel merkte ik dat we één grote familie vormen. Wij hebben dezelfde ambities, namelijk om te streven naar een betere wereld. Ik ben hier de enige uit Tadjikistan, dus je kunt niet terugvallen op je eigen vertrouwde omgeving. Je leert jezelf uit te dagen en niet bang te zijn. Ik merk dat ik een grote ontwikkeling doormaak. De ligging van Maastricht is bovendien gunstig. In de vakanties ben ik al naar Luxemburg en Parijs geweest, zo leer je de wereld kennen.”

Aslambek heeft intussen een project gedaan waarin hij het Nederlands dijkstelsysteem heeft kunnen bestuderen. „Dat vond ik su-

per interessant. Ik heb gehoord dat koning Willem-Alexander watermanagement heeft gestudeerd. Dat is nu heel actueel gezien de klimaatverandering. Mijn ambitie is om na het UWC naar de Verenigde Staten te gaan om daar te leren voor ingenieur op het gebied van energiewinning.”

Rosa Brunbauer (17) komt uit Oostenrijk. „Mijn moeder wees me op het bestaan van het UWC. Dat sprak me aan, omdat ik ook eens buiten mijn eigen land wilde kijken. Het schoolstelsel in Oostenrijk is nogal traditioneel. Ik blijf hier twee jaar intern, dus dat betekent dat je leven in deze periode echt verbonden is aan school en dat je met je medestudenten lief en leed deelt. Het principe dat dit college voor iedereen openstaat, dat bevalt me. Natuurlijk, je moet wel aangenomen worden, daar moet je doorheen. Maar vervolgens kun je je richten op het onderwijs. En wat ik belangrijk vind, is dat er veel aandacht is voor activiteiten buiten de school. Daar leer je ook van. Zo doe ik vrijwilligerswerk bij het project Vorkje Prikken. Dat is een restaurant waar mensen met een klein budget kunnen gaan eten. Daar doe ik van alles, van afwassen tot koken tot serveren.”

De internationale sfeer op het UWC bevalt Rosa uitstekend. „Je vindt hier een grote diversiteit maar op een of andere manier zijn we toch één, ook al omdat de voertaal Engels is. Ik vind het wel goed dat juist iemand als koning Willem-Alexander ook het UWC heeft gedaan. Het zegt iets over de openheid van de Nederlandse cultuur en

over de diversiteit van de school.”

Rosa heeft voor zichzelf nog geen helder beeld over haar toekomst. „Ik zit hier nog niet lang en ontdek mijn interesses. Ik moet nog nadenken over wat ik later ga doen, ik heb nog wat tijd daarvoor.”

Ng’or Kon is 20 jaar en komt uit Kenia, althans, daar is hij opgegroeid in een vluchtelingenkamp. Zijn roots liggen in Zuid-Soedan, maar dat land moest hij met zijn ouders verlaten vanwege de oorlog daar. „Ik ben heel dankbaar dat ik de kans heb gekregen om hiernaartoe te komen en dat ik ben aangenomen. Het is ook bijzonder dat deze school het dankzij studiebeurzen

COLLEGE met een KONINKLIJK TINTJE

mogelijk maakt dat ik hier kan studeren, want mijn ouders zouden dat niet kunnen opbrengen.”

Voor Ng’or betekende de komst naar Maastricht een grote verandering in zijn leven. Wonen op een campus, met leerlingen uit heel veel verschillende landen. „Ik kom uit een boerenstreek, dus dan is zo’n stad als Maastricht totaal anders. In het begin had ik het lastig, want ik was het Engels niet goed meester. Maar ik heb mijn best gedaan om door die moeilijke tijd heen te komen. Nu ik de taal beter spreek, kan ik ook groeien. Je kunt hier niet in je comfortzone blijven zitten, je wordt uitgedaagd. Ik heb geleerd mijn zwaktes te ontdekken en daar iets aan te doen. Zodoende heb ik meer zelfvertrouwen gekregen.”

Ng’or was al vroeg sociaal betrokken in het vluchtelingenkamp. Daar heeft hij een project opgezet voor kwetsbare vrouwen in een vluchtelingenkamp in Kakuma. „Analfabetisme tegengaan en werk creëren voor vrouwen was daarin belangrijk. Hier in Maastricht doe ik ook vrijwilligerswerk. Zo werken we met een groep studenten in tuinen van oude mensen, die dat zelf niet meer kunnen.” Hij weet nog niet wat hij gaat doen. „Misschien ook wel verder studeren in Amerika.” www.uwcmaastricht.nl